

„Es pateicos savam Dievam ik reizes, kad vien jūs atceros, vienmēr katrā savā lūgšanā par jums visiem ar prieku aizlūgdams, par jūsu līdzdalību evaņģēlijā no pirmās dienas līdz šim brīdim, būdams pārliecināts, ka tas, kas jūsu sirdīs labo darbu iesācis, to pabeigs līdz Kristus Jēzus dienai.” (Flp 1:3–6)

Vēstule filipiešiem ir pazīstama kā prieka vēstule. Pāvils izceļ šo tēmu un aicina: „Priecājieties iekš Tā Kunga vienmēr; es vēlreiz teikšu, priecājieties!” (Flp 4:4) Prieks, kas nav atkarīgs no dzīves apstākļiem, bet balstās uz pārliecību, ka caur Jēzu Kristu esam Dieva mīļotie bērni. Pāvils to raksta, atrodoties cietumā ticības dēļ. Tas noteikti nebija viegli, bet viņš tiek iepriecināts. Iepriecinājums ir Dieva apsolījums: „Tas, kas jūsu sirdīs labo darbu iesācis, to pabeigs līdz Kristus Jēzus dienai.” (Flp 1:6) Mēs drīkstam būt droši un pašauties, ka Svētais Gars caur Evaņģēliju saglabās un pasargās mūs līdz galam īstajā ticībā.

Ticība ir aktīva; tā satver Dieva vārdu. Lasot Bībeli, mēs redzam, ka „ticēt” nozīmē ilgoties pēc žēlastības Kristū, meklēt Jēzu, uzņemt Jēzu, nākt pie Viņa, steigties pie Jēzus, būt uzticīgam Jēzum,

turēties pie Kristus utt. Mārtiņš Luters par ticību saka: „Ticība nozīmē turēt Vārdu sirdī un nešaubīties par Vārdu,” – un: „Vienīgi Kristus attaisno mani no maniem jaunajiem darbiem, un tas notiek bez maniem labajiem darbiem. Ja es uztveru Kristu šādā veidā, tad man ir pareizais Kristus.”

Tā ir vienīgi Dieva žēlastība, ka esam nākuši pie ticības. Vienīgi Viņa žēlastība uztur mūs visā ticības ceļā. Gan tā sākums, gan nobeigums ir Viņa žēlastības darbs. Vai tas nav patiesa prieka avots – zināt, ka Dievs labo darbu ir iesācis un to arī pabeigs? Pāvils atrodas ieslodzījumā un nevar būt pie draudzes, tomēr viņš ar ticības pilnu sirdi, prieku un pārliecību var draudzi iedrošināt: „Jo Dievs ir tas, kas jums dod gribu un veiksmi pēc Sava labā prāta.” (Flp 2:13)

Vai varam ticības ceļu noiet paši? Ja uzlūkosim sevi godīgi, atzīsim, ka to nespējam. Dievs šo labo darbu ir iesācis, un tuvojās diena, kad tiksīmies ar Kungu Jēzu vaigu vaigā. Vai esam jau darīti pilnīgi? Nē, tik daudz kas mūsu dzīvē vēl ir nepilnīgs. Ticības dzīvē būs kāpumi un kritumi. Dažas ielejas būs neizsakāmi dziļas – tik dziļas, ka paši no tām nespē-

sim tikt ārā.

Pāvils arī atgādina, ka ticības dzīve nav tikai vārdi – ticībai vienmēr līdzi nāk arī darbi. „Tikai dzīvojiēt tā, kā tas ir Kristus evaņģēlija cienīgi” (Flp 1:27). Kristiešu dzīvei tādai ir jābūt nepārtraukti līdz Kristus Jēzus dienai. Vai esam tā dzīvojuši: stāvējuši vienā Garā ar draudzi, kopā cīnījušies par Evaņģēlija ticību, nebaidījušies no pretinieku draudiem?

Te ticība tveras pie Dieva vārda apsolījuma, un tas ir cerības un prieka avots. „Tomēr Savu žēlastību Es viņam neatraušu, nedz liegšu Savu uzticību. Savu derību Es nepadarišu par neesošu, nedz grozīšu to, kas nācis pār manām lūpām.” (Ps 89:34–35)

Dievs ir uzticams, un Viņš joprojām dod savu Svētā Gara spēku, ka varam atgriezties, ka tiekam šķīstīti, ka tiekam celti par namu Viņa godam. Reiz būs diena, kurā Dievs šo darbu būs pabeidzis. Tur nebūs vairs grēka, aizvainojuma, strīdu, lepnuma, greizsirdības, dusmu. „Viņš jūs arī darīs stiprus līdz galam, nevainojamus mūsu Kunga Jēzus Kristus dienā.” (1Kor 1:8)

BĪBELES studijas

Mīļā draudze, šogad esam aicināti kopīgi studēt Jāņa evaņģēliju. Esam iecerējuši katrā „Jēzus Draudzes Dzīves” numurā pievērst uzmanību konkrētai tēmai un kopīgi aplūkot norādītās nodaļas. Sagatavotie jautājumi, komentāri un ieteiktās Rakstu vietas palīdzēs saprast notikumus, iejusties aculiecinieku piedzīvotajā un ieraudzīt visu tā, kā to redzēja viņi. Kungs Jēzus nāca pie cilvēkiem viņu dzīves īstenībā. Tāpat Viņš nāk pie mums caur Savu Vārdu.

Jautājumi un komentāri ir noderīgi, bet galvenais ir Bībele – Dieva vārds. To lasot, apzināsimies, ka Vārdu dzīvu mūsu sirdīs dara vienīgi Svētais Gars. Jēzus mācekļiem apsolīja, ka Svētais Gars nāks un vadīs visā patiesībā (Jņ 14:26). Vienīgi Svētais Gars Dieva vārdu izskaidro un rada ticību.

Kādēļ studēt Bībeli?

Jāņa evaņģēlija beigās ir dota precīza atbilde: tas ir rakstīts, „lai jūs ticētu, ka Jēzus ir Kristus, Dieva Dēls, un lai jūs, pie ticības nākuši, dzīvību iegūtu Viņa Vārdā” (Jņ 20:31). Tas ir rakstīts, lai mēs Jēzu iepazītu, Viņam ticētu un tā tiktu glābti. Bībeles studijas mums ļaus iemīlēt Jēzu vēl vairāk un sekot Viņa balsij vēl uzticīgāk.

„Ticība nāk no sludināšanas un sludināšana – no Kristus pavēles” (Rm 10:17). „Ticība” ir pirmā tēma, ko vēlamies apskatīt. Bez Dieva vārda mēs nevaram iepazīt ne Viņu, ne ceļu uz pestīšanu. Bez Dieva vārda mēs nevaram nākt pie ticības un iegūt mūžīgo dzīvību.

Dievs runā ar mums caur bauslību un Evaņģēliju. Bauslība liek apjaust Dieva svētumu un Viņa svēto gribu attiecībā uz cilvēkiem. Tā liek ieraudzīt mūsu grēkus un pārkāpumus, lai tad vestu pie Jēzus Kristus. Pie ticības nākuši, varam teikt: „Viņš [Kristus] ir mūsu grēku izpircējs, ne tikai mūsu vien, bet visas pasaules grēku.” (1Jņ 2:2)

Lai paliktu uz šaurā glābšanas ceļa, Dieva vārds ir izšķirošs ne tikai ticības dzīves sākumā, bet visā ticības dzīvē. Pāvils raksta: „Visi šie raksti ir Dieva iedvesti un ir noderīgi mācībai, vainas pierādīšanai, labošanai, audzināšanai taisnībā, lai Dieva cilvēks būtu pilnīgs, sagatavots katram labam darbam.” (2Tim 3:16–17)

Studējot Dieva vārdu, mēs dzirdam Svētā Gara balsi un tiekam Viņa vadīti. Dieva vārds atbild uz mūsu visdziļākajām vajadzībām. Tas ved pie Jēzus Kristus, kurš spēj dziedināt, kurš audzina, sagatavo, stiprina, ir klāt ciešanās, sērās un bēdās un kura roka Viņa mācekļus nekad neatlaidīs. (Jņ 10:28)

Kā vislabāk studēt Bībeli?

Kāda Latvijas dievnama galvenās durvis reiz rotāja skaists rokturis, kas bija veidots kā eņģelis, kas, ceļos noņemties, lūdzas. Tas katram nācējam atgādināja: „Nesteidzies ienākt Dieva namā savā spēkā, bet nāc ar lūgšanu!” Nākt Dieva priekšā ar sirdi, kas vēlas saņemt, – tāds ir pirmais aicinājums arī mums.

Necentīsimies visu mērīt pēc sava priekšstata un dzīves uzstādījuma! Studējot mēs esam mācekļi un Kristus ir skolotājs. Necentīsimies izlasīt to, ko vēlamies dzirdēt, bet apņemsimies saklausīt, ko saka Dievs Kungs. Nevis vienkārši lasīsim, bet tieksimies pēc tā, lai mūsu dzīve tiktu Dieva mainīta un veidota. „Pazemīgie ēdīs un būs paēduši, un, kas To Kungu meklē, tie Viņu slavēs.” (Ps 22:27)

Atvēlēsim šīm studijām laiku un, ja iespējams, sāksim dienu ar Dieva vārda lasīšanu. Mācītājs Dītrihs Bonhēfers ir teicis: „Pirms sirds atveras pasaulei, Dievs vēlas to atvērt sev; pirms auss uztver dienas neskaitāmās balsis, tai agrumā jāsadzird Radītāja un Pestītāja balss. Pirmo rīta agruma klusumu Dievs ir sagatavojis sev. Tas pienākas Viņam. Lai dienas sākumā mēs esam klusi Dieva priekšā, jo Dievam pieder pirmais vārds.

Un lai esam klusi Viņa priekšā arī, pirms dodamies gulēt, jo arī pēdējais vārds pieder Dievam.”

Lasot jautāsim Dievam! Rūpīgi izlasīsim tekstu un, ja nepieciešams, pārlasīsim vairākas reizes. Tas palīdzēs ieraudzīt notikumus un apstākļus. Dievs uz mums runā arī caur tiem. Piemēram, slimais vīrs pie Bētzatas dīķa gaidīja uz dziedināšanu, bet pats līdz dīķim īstajā brīdī nevarēja tikt. Vai arī mēs neesam tādi – grēka dēļ nespēcīgi un nederīgi? Lasīsim un lūgšanā jautāsim: „Kungs Jēzu, kāds es esmu Tavā priekšā? Kādēļ Tu apstāties pie manis, grēkā grīmuša un nespēcīga?”

Ja būs kas nesaprotams, darīsim, kā mudina apustulis Jēkabs: „Ja kādam no jums trūkst gudrības, tas lai to lūdz no Dieva, kas visiem dod devīgi un nepārzemzams, un viņam taps dots.” (Jk 1:5) Vienmēr lūkosimies uz Kungu Jēzu un ieklausīsimies Viņa balsī! Dieva vārda centrā ir Dieva Dēls Jēzus un Viņa kalpošana cilvēkiem. Lūgšanā jautāsim: „Ko tas nozīmēja tiem cilvēkiem? Kungs Jēzu, ko Tu vēlies sacīt man?”

JĀŅA

EVANĢĒLIJA

STUDIJAS

VĀRDS TAPA MIESA (Jņ 1:1–18)

Fakti

Jānis evaņģēliju iesāk un arī pabeidz ar tēmu par dzīvību. Sākumā lasām, ka „Viņā [Jēzū] bija dzīvība”, bet nobeigumā, ka tie, kas nākuši pie ticības Jēzum, iegūst dzīvību Viņā.

Pārdomām

Citos evaņģēlijos varam lasīt par Jēzus dzimšanu. Ir rakstīts par Jēzus bērnu un Viņa dzimšanas apstākļiem, bet Jānis mūsu skatu vērš uz Jēzus godību. Kas tā ir par godību, ko viņam ir dots skatīt? Kas 1. nodaļā ir teikts par Jēzu? Kas Viņš ir un kādēļ nāca šajā pasaulē?

Vai piekrīti teologa Viljama Barklija apgalvojumam, ka grēka dēļ cilvēks ir miris un tikai eksistē? Kā tu definētu jēgpilni nodzīvot dzīvi? Ko nozīmē būt patiesi dzīvam? (Jņ 3:36, 5:24 un 6:40) Kas var kļūt par Dieva bērnu, un vai tam ir kāda saistība ar mūsu vecākiem? (Jņ 1:12–13)

Cilvēki mēdz teikt: „Kad būšu vecs, sākšu ticēt,” – bet mēs nevaram paši izlemt būt labās attiecībās ar Dievu, jo mēs esam cilvēki, bet Viņš – svētais Dievs. Būt Dieva bērnam ir iespējams tikai tad, ja Dievs Savā lielajā žēlastībā nāk un atver mums ceļu pie Sevis. (Jņ 1:18)

JĀŅA KRISTĪTĀJA LIECĪBA, DIEVA JĒRS (Jņ 1:19–36)

Fakti

Jānis Kristītājs bija priestera Caharijas dēls, tāpēc viņš labi pārzināja upurēšanas kārtību un viņam bija zināma upura loma grēku piedošanā. Jāņa evaņģēlijs skaidri apliecina, ka Jānis Kristītājs ir tikai ceļa sagatavotājs, bet ne gaidītais Mesija.

Pārdomām

Jānis Kristītājs nāca sagatavot ceļu. Uz ko viņš aicināja, un kāda ir Pestītājam sagatavota sirds? Kā Jānis Kristītājs zināja, ka Jēzus ir gaidītais Mesija, un kāpēc viņš Jēzu sauc par Dieva Jēru? (2Moz 12:11–13, 1Kor 5:7, Jer 11:19)

PIRMO MĀCEKĻU AICINĀŠANA, FILIPS UN NĀTĀNAĒLS (Jņ 1:37–51)

Fakti

Mācekļi Jēzu sauc par „Rabi”. Senebreju valodā tas nozīmē „Mācītājs”. Jāņa evaņģēlijā Jēzus tiek saukts par Mesiju. „Mesija” un „Kristus” nozīmē „Dieva svaidītais Ķēniņš”.

Pārdomām

Kā tu atbildētu uz Jēzus jautājumu „Ko jūs meklējat?” Pēc kā ir izslāpusi tava sirds? Pajautā sev: „Kāda ir mana vajadzība?”, „Kādi ir mani dzīves mērķi?”, „Ko es no savas dzīves vēlos?” Mācekļu atbilde var mūs pārsteigt. Viņi vēlas redzēt, kur Jēzus dzīvo. Ja vēlies būt kopā ar Kungu, tad zini: Viņš ielūdz Savā kopībā.

Viljams Barklijs norāda uz Andreju ka to mācekli, kas pieved cilvēkus pie Jēzus. (Jņ 6:8–9, 12:22) Vai arī tev ir prieks vest citus pie Jēzus?

KĀZAS KĀNĀ (Jņ 2:1–11)

Fakti

Kāna Galilejā ir mazs ciems pie Nācāretes. Tolaik Palestīnā kāzas bija īpašs notikums un svinības ilga vairākas dienas. Pēc ceremonijas jauno pāri lāpu gaismā pavadīja uz mājām. Ceļu izvēlējās pēc iespējas garāku, lai vairāk cilvēku varētu novēlēt viņiem laimi.

Pārdomām

Jēzus piedalās kāzās un ir priecīgs tur būt. Kungs labprāt ir klāt mūsu dzīves notikumos, bet Viņu neatradīsim vietās, kur tiek ieti grēka ceļi. Jēzus grib ienākt visā mūsu dzīvē – arī mūsu mājās. Kādi mēs esam savās mājās? Vai nav tā, ka tieši tur atļaujamies vairāk nekā sabiedrībā? Jēzus savu svētību, žēlastību un godību grib izliet un atklāt tieši mūsu laulībā, ģimenē un mājās.

Jāņa evaņģēlijā ir īpaši izcelts Jēzus sacītais: „Mana stunda vēl nav nākusi.” Jēzus ļoti skaidri zināja, ka ir nācis, lai piepildītu Tēva gribu. (Jņ 12:27, 12:31–32, 17:1–3)

Jēzus pirmais uzdevums kalpiem bija vienkāršs – piepildīt traukus ar ūdeni. Otrais uzdevums prasīja uzticēšanos. Tas liek mums jautāt: „Kā es varu nākt Svētā Dieva priekšā?”

JĒZUS UN SAMARIJAS SIEVA (Jņ 4:1–42)

Fakti

Jūdi uzskatīja, ka samarieši ir atkrituši no pareizās ticības, un viņus nicināja. Parasti jūdi Samarijai gāja apkārt, bet Jēzus nevirījās to šķērsot. Jēzus apstājās pie akas, kas atradās uz Jēkaba nopirkta zemes gabala (1Moz 33:18–19).

Pārdomām

Tajā apvidū akām bija un aizvien ir izšķiroša nozīme. Ir divu veidu akas – tādas, kurās sakrājas lietus ūdens, un tādas, kurās ietek avota ūdens. Liela sausuma laikā lietus ūdens akas var izsīkt, bet avota akās ūdens ir atrodams vienmēr.

Jēzus saruna ar Samarijas sievu mūdina jautāt: „Kas ir tā aka, no kuras smeltu? Vai tas ir dzīvs ūdens, kas patiešām atveldzē un nebeidzas?” Sieva savu piepildījumu meklēja attiecībās, bet arī piektā laulība to nesniedza. Kur piepildījumu meklējam mēs? Pasaule sola tik daudz veidu, kā darīt mūs laimīgus un

piepildītus, bet atkal un atkal slāpst. Jēzus saka: „Ja kam slāpst, tas lai nāk pie Manis un dzer! Kas Man tic, kā rakstos sacīts, no viņa miesas plūdīs dzīva ūdens straumes.” (Jņ 7:37–38)

GALMA VĪRA DĒLA DZIEDINĀŠANA (Jņ 4:43–54)

Fakti

Runājot par galma vīru, grieķu tekstā izmantots vārds *bazilikos*, kas nozīmē „ķēniņa augstmanis”. Viņš bija turīgs, izglītots un ar varu apveltīts vīrs. Jēzus atradās Kānā, bet galma vīrs – 30 km attāļajā Kapernaumā.

Pārdomām

Galma vīrs piedzīvo neizsakāmi grūtu brīdi – viņa dēls mirst. Bagātība, zināšanas, ietekme un vara vairs nepalīdz. Bezcerīgos brīžos cilvēki tveras pie dievniekiem un vārdotājiem. Vai tas ir labi? (3Moz 19:31, 1Sam 15:23, 1Lk 10:13–14, 2Lk 33:6)

Vienīgi Dievs dod cerību bezcerībā – vīrs dzirdēja par Jēzu. Iespējams, galma vīra došanās pie Jēzus apkārtējos izraisīja neizpratni, varbūt izsmieklus. Viljams Barklijs izceļ kontrastu starp vienkāršu ciema galdnieku Jēzu un bagātnieku, kas meklē palīdzību. Vai mēs apkārtējo cilvēku uzskatu dēļ kādreiz esam kautrējušies nākt pie Jēzus? Kas lika galma vīram iet 30 km, lai sastaptu Jēzu? Dievs vienmēr mūs uzrunā pirmais. (Ef 1:4, Ef 2:3–6, Gal 1:15, Jes 49:15)

Ticības ceļā lepnums, augstprātība, mūsu pašu spēks tiek nolikti malā. Uz ko atbildē galma vīram norāda Jēzus? Kad ļaudis ir gatavi ticēt? Vai Jēzus sacītais attiecas arī uz mums? Nav viegli dzirdēt Jēzus kritiku, taču bez tās nevar. Pārdomāsim, kādi cilvēki piedzīvo Dieva žēlastību. (Ps 10:17, Ps 119:66–76, Rm 8:28)

Kādā ceļā Jēzus aicināja iet galma vīru? Vai bija viegli pagriezties, uzticoties vienīgi Jēzus vārdam? Ticība nav tikai piekrišana – tā ir paļaušanās. (Ebr 11:1, 2Kor 5:7, Jk 2:18, 20, 26) „Tad tēvs saprata, ka tas bijis tanī pašā stundā, kad Jēzus viņam bija teicis: „Tavs dēls ir dzīvs.” Un viņš kļuva ticīgs ar visu savu namu.” (Jņ 4:53) Lūk, svētības ceļš: ticot uz Kungu Jēzu, tu tiec glābts mūžībai, un tā Kristus liecība ienāk visā namā.

*Sagatavojis Reinis Bikše,
izmantojot Viljama Barklija grāmatu
„Jāņa evaņģēlijs: ikdienas Bībeles studijas”*

Dieva uzticību var iegūt ar Marijas attieksmi

Šogad sākam jaunu posmu Jēzus draudzes sarunu ciklā ar draudzes brāļiem un māsām. Numuru pēc numura kopīgi studēsim Jāņa evaņģēliju. Šoreiz – pirmās četras nodaļas, kas kalpojušas jautājumu ierosmei. Uz sarunu esam aicinājuši draudzes māsu HELĒNU DEKANTI.

Edgars Gertners

„Gaisma spīd tumsībā, bet tumsība to neuzņēma.” „Viņš nāca pie savējiem, bet tie Viņu neuzņēma.” Vai tu esi piedzīvojusi situāciju, ka tiec izstumta?

Paldies par jautājumu! Centīšos atbildēt secīgi. Par gaismu, kas spīd tumsībā, allaž iedomājos tumšajos, mitrajos rudens vakaros, braucot pa lauku ceļiem. Tad nav nekā, kas atstarotu mašīnas gaismas kūļus, un gaisma neko īsti neizgaismo. Tad parasti atceros šo pantu un domāju arī par tā garīgo izpratni. Visi cilvēki ir radīti, lai atstarotu Dieva līdzību un Viņa Gaismu, bet, ja viņi ir pievērsti nevis Dievam, bet sev, tad viņi šo gaismu neatstaros un to neuzņems. Ticība ir pievērstība Dievam.

Jaunībā ilgus gadus jutos atstumta dažādu iemeslu dēļ, bet, ienākot Jēzus draudzē, piedzīvoju milzīgu pārsteigumu un prieku. Šeit mani pieņēma! Šeit varēju ticībā atdot Dievam visu savu smago nastu un saņemt Viņa Žēlastību. Draudzē atradu mīļus draugus, brāļus un māsas.

Vai Jēzus atstumtībā mums būtu jāskatās piemērs savai dzīvei? Proti, vai atstumtība no pasaules ir vienīgais ceļš pie Dieva?

Nē, tas noteikti nav vienīgais ceļš pie Dieva, bet, kamēr cilvēks jūtas pašprietiekams, viņš Dievu nemeklē. Atstumtība ir mirklis, kurā atduries pret nespēju un ierobežotību veidot savu dzīvi tādu, kādu vēlies. Mirklī, kad cilvēks ir nonācis strupceļā, viņš visbiežāk arī meklē Dievu.

Vai Jēzus kaut ko darīja nepareizi, ka Viņu nepieņēma?

Par Jēzus nepieņemšanu bieži domāju Atklāsmes grāmatas kontekstā. Lāo-

dikejas draudzei Jēzus ir teicis, ka stāv durvju priekšā un kladzina. Cik baisi, ja kāda draudze nepamana, ka Kristus ir izraidīts ārā, un turpina uztvert ticību kā noteiktu rituālu kopumu. Mateja evaņģēlijā Jēzus līdzībā saka, ka ir bijis izsalcis, izslāpis, kails un slims, bet cilvēki Viņam nav palīdzējuši, jo nav to darījuši kādiem vismazākajiem. Klausītāji tur ir sašutuši: kad mēs Tevi tādu redzējām? Un vai mēs redzam, pieņemam un atpazīstam Jēzu, kad Viņu sastopam cilvēkos, kas ārēji no mums ļoti atšķiras?

Kā tu saproti to, ka Dievs ir citos cilvēkos, ja lasām, ka „Dievu neviens nekad nav redzējis”? Holivudas filmās „Dievs” parasti ir kāds laipns bezpajumtnieks, bet mēs taču zinām, ka reālā dzīve no filmām atšķiras.

Vēstulē galatiešiem lasām, kas ir mīests darbi un kas ir Gara darbi. Cilvēkā, no kura plūst miesīgums – ķildas, strīdi, dzīrošana –, ir jūtamas negācijas. Skaidrs, ka caur šādu cilvēku darbojas kaut kas cits, nevis Kristus. Savukārt, ja saskarsmē var burtiski baudīt no cilvēka plūstošos Gara augļus – patiesu labprātību, laipnību, pacietību un tā tālāk –, domāju, ka tas nekad nav no paša cilvēka. Nav garantēts, ka ar šādu cilvēku jūs ticību izpratīsiet vienādi, bet tās jebkurā gadījumā ir īpašības, ko veido Dieva Gars.

Jo īpaši lauku draudzēs, kur cits citu tuvu pazīst arī ārpus baznīcas, var rasties jautājums: „Vai no Nācaretes var nākt kaut kas labs?” Cilvēkiem ir tendence otru automātiski nepieņemt un necensties iepazīt, bet vadīties pēc dzirdētiem nostāstiem vai savām sajūtām. Manuprāt, ja ir kāds netīkams cilvēks, kurš tomēr cenšas komunicēt, tad sava

lepnība un nepatika ir jāierobežo. Tev visiem ir jāparāda Kristus, nevis savas izjūtas.

Pakavēsimies vēl pie Rakstu vietas „Dievu neviens nekad nav redzējis”! Kā šis Bībeles teikums ir ietekmējis tavu ticības dzīvi?

Dievu mums parāda Kristus, kā to pasaka Viņš pats un evaņģēlists Jānis. Trīsvienīgo Dievu ieraugām un iepazīstam Rakstos un caur cilvēkiem, kuri Viņu atstaro. Un arī liecināt var tikai Raksti un caur ticības cilvēkiem atstarotā Viņa Gaisma. To es apzinos, tāpēc lūdzu, lai neeju un nerunāju savā spēkā.

Ja Dievs vēlas cilvēkus izglābt, kāpēc Viņš slēpjas un nerāda Savu seju?

Domāju, ka Dievs neslēpjas un vienmēr ir gatavs dziedināt „ielūzušu niedri” vai uzpūst liesmu „kvēlojošā oglē”. Tikai reizēm (ļoti negribētos, lai tas būtu bieži) mēs, kristieši, aizņojam un paslēpjam Dievu savos prātojumos un noteikumos, savā paštaisnībā un pārliecībā, ka te nekas nav maināms un līdzams. Mēs „skaitām maizes un zivis” – mūsu niecīgās iespējas –, nevis lūdzam un uzticamies. Un kādi cilvēki aiziet atpakaļ savā atstumtībā.

„Nepadarīet Mana Tēva namu par tirgus namu!” Vai ticībai ir nepieciešama baznīca?

Tirgus ir vieta, kur cilvēki iet ne tikai pirkt vai pārdot. Daži iet parādīt sevi, citi – vienkārši pamieļot acis vai ar kādu iepazīties un izveidot biznesa kontaktus. Jēzus vēlas, lai mēs uz dievkalpojumiem ejam ne šo iemeslu dēļ, bet lai saņemtu Viņu, iepazītu Viņu, būtu kopā ar Viņu. Baznīcas ēka ir nepieciešama, lai mēs visi kopā varētu saņemt Viņu. Ticības kopša-

nai ir nepieciešama Draudze.

Kas tev tagad ir „Tēva nams”, ja esi piesaistīta vairākām draudzēm?

Kaut arī jau ilgāku laiku dzīvoju tālu no Rīgas un dievkalpojumu pārsvarā svinu citās draudzēs, manas garīgās mājas joprojām ir šeit – Jēzus draudzē.

„Kādu zīmi Tu mums rādīsi?” Caur kādām zīmēm Dievs runā uz mūsdienu cilvēkiem?

Nekāda cita zīme jau arī mums netiek dota kā Jonas zīme – Jēzus nāve pie krusa un augšāmcelšanās. Un mēs redzam, ka Dieva vārds, kristīgā vēsts, paša Kristus dibinātā Draudze aug un dzīvo par spīti 2000 gadu ilgiem mēģinājumiem un centieniem to nonāvēt. Var nonāvēt kristiešus, uzspīdzināt un piesmiert baznīcas, aizliegt Bībeli un sapulces, bet pēc kāda laika Dievs atkal savējos sapulcīna, tiek atjaunotas baznīcas un lasīts Dieva vārds. To varam vērot ne vien Latvijā, bet visā pasaulē. Un ticu: ja Dievs vēl dāvās pasaulei Savas Žēlastības laiku, pēc gadiem ticība Kristum atdzims arī tajās vietās, kur tagad Eiropā draudzes likvidējas un baznīcas tiek slēgtas, pārdotas vai pārbūvētas.

„Daudzi sāka ticēt Viņa Vārdam, redzēdami zīmes, ko Viņš darīja. Bet Jēzus pats viņiem neuzticējās, tāpēc ka Viņš visus pazina.” Vai tu cilvēkiem uzticies?

Bērni un dzīvnieki asi izjūt nepatiesu, ārēji uzspēlētu attieksmi. Ja būsīm kā bērni savā atklātajā, sirsnīgajā un pilnīgajā uzticībā Dievam, mēs redzēsīm labāk. Viņš mums parādīs. Bieži savstarpējā komunikācijā mums traucē pievērstība sev, saviem plāniem un pieņēmumiem. Negribu apgalvot, ka viegli uzticos cilvēkiem. Es uzticos Kristum un cenšos saprast, ko vienā vai otrā negatīvajā sakarsmē Dievs vēlas man iemācīt.

Kā iegūt Dieva uzticību?

Dieva uzticību, manuprāt, var iegūt ar Marijas attieksmi: lai man notiek tā, kā Tu, Dievs, vēlies un redzi. Lai notiek Tavs prāts!

„Kā cilvēks var piedzimt, vecs būdams?” Pēc taviem novērojumiem – vai ticībai ir saistība ar briedumu?

Tā ir īpaša pieredze – atdzimt ūdenī un Garā. Pamanīt, ka tevī piedzimst Kristus bērns, piedzimst ticība, kas prasa tavas rūpes un gādību, kas maina tevi un tavas prioritātes. Lai tu pats caur to varētu pieaugt un nobriest. Un satvert

to, ka viss šis ceļš no sākuma līdz galam ir klātesošā Tēva žēlastība un vadība. Šo ticības brīnumu, manuprāt, var piedzīvot jebkurā vecumā.

„Ja jūs neticat, kad Es jums stāstu par zemes lietām, kā jūs ticēsit, kad Es jums stāstīšu par debess lietām?” Šajos pantos ļoti bieži parādās frāze, ka cilvēki Dievam netic. Vai Bībelē ir kas tāds, kam neesi noticējusi?

Ticu Dievam un Dieva vārdam! Ticu arī tad, ja konkrētā Rakstu vieta man vēl nav atklājusies. Lūdzos. Atceros, ka Raksti skaidro paši sevi, un meklēju paralēlās vietas, citus tulkojumus un vārdus, kas palīdz aplūkot vēsti kopumā. Cenšos klausīties vai lasīt dažādus Rakstu skaidrojumus, lai varētu labāk saprast.

„Dievs Savu Dēlu nav sūtījis pasaulē, lai Tas pasauli tiesātu, bet lai pasaule caur Viņu tiktu glābta.” No kā jāglābj šodienas cilvēks?

Kopš Ādama un levas laikiem cilvēki ir jāglābj no nemainīgas pārliecības par paša spriedumu pareizību, no „es pats zinu, kas man ir labs vai ļauns”, no uzticēšanās savai pieredzei un pārliecības, ka „tikai vājajiem vajag kādu, kas vada un glābj”. Un no bedres, kurā agri vai vēlū nokļūst ikviens, kurš seko savam „Es”, var izglābties, saucot un brēcot uz Dievu pēc palīdzības un ļaujot Viņam rīkoties. Tāda ir arī mana pieredze. Pirms vairākiem gadu desmitiem, savā istabā gludinot veļu, es izmisusi balsī saucu pēc Glābēja. Viņš sadzirdēja un izglāba. Tas bija ceļš uz draudzi, ceļš uz Rakstiem, ceļš pie Viņa. Vēlāk sapratu, ka arī Jonu Dievs sadzirdēja jūras dziļumā, zivs vēderā saucot pēc Glābēja.

Tie, kuri vēlas izglābties, – kur Dieva izmestos glābšanas riņķus meklēt?

Nav jāmeklē glābšanas riņķis, ir jāsauc. Viņš sadzirdēs un pastieps Savu roku. Kā Pēterim, kurš sāka grimt jūras viļņos.

„Farizeji bija dzirdējuši, ka Jēzus savācot un kristījot vairāk mācekļu nekā Jānis, lai gan Jēzus pats nekristīja, bet Viņa mācekļi”. Cik lielu postu, tavuprāt, Jēzus reputācijai un vēsts ticamībai nodara Jēzus sekotāji?

Mums nevajadzētu domāt, ka ap Jēzu pulcējas „taisnie un pareizie”. Rakstos teikts, ka Viņam atsauksies grēcinieki – neveselie, kroplie un tizlie, tie no sētmaļēm. Savā ziņā mēs katrs tāds esam, jo „nav neviena taisna, it neviena”. Jēzus ir

teicis, ka mūs kā Viņa mācekļus pazīs pēc mīlestības starp mums, tāpēc vislielāko postu draudzēm nodara mīlestības trūkums – savstarpēja aprunāšana, strīdi, šķelšanās, dažu kalpošanas amatos esošu brāļu un māsu paštaisnība un kareivīgums. Savā darba pieredzē esmu ar to saskārusies. Protams, līdz ar draudzi tad cieš arī misijas darbs draudzes apkārtnē. Tomēr Jēzum pašam un Labajai Vēstij tas gan neko nespēj nodarīt.

Domāju, ka Dievs neslēpjās un vienmēr ir gatavs dziedināt „ielūzušu niedri” vai uzpūst liesmu „kvēlojošā oglē”.

„Ja jūs zīmes un brīnumus neredzat, jūs neticat.” Vai tiešām?

Kas ir brīnums? Lielā Brīnuma klātbūtni piedzīvoju, gaidot bērnus. Tā bija neaprakstāma brīnuma pieredze: es dzīvoju ierasto dzīvi, bet Dievs mani klusībā un apslēptībā veidoja, izveidoja un paredzētajā laikā ļāva sastapt vaigā jaunu cilvēku. Protams, brīnums ir katra Dieva radība tās daudzveidībā un krāšņumā. Brīnums ir tālais gājputnu ceļš un atgriešanās uz dzimto sētu, krūmu, būrīti. Arī tikko piedzimis teliņš, kazlēns vai jēriņš, kas jau stāv kājās, atpazīst mammu un zīz pienu. Brīnums ir katrs saullēkts un saulriets, jo katrs ir īpašs – divu vienādu nav. Brīnums ir no niecīgas sēkļa izaugusi kupla un ražīga ābele. Šo uzskaitījumu varētu turpināt stundām. Un es varētu piekrist, ka tie cilvēki, kuri šeit nesaskata neko brīnumainu, vai tie, kuri neierauga, kā mūsdienās piepildās Bībelē minētās pēdējo laiku zīmes, arī nespēj noticēt Evaņģēlijam, nespēj ticēt. Reizēm domāju, ka mēs maz pateicamies, reti pierakstām un reti liecinām par piepildītām lūgšanām, piedzīvotu dziedināšanu, negaidīti un brīnumaini izmainītām situācijām, atjaunotu ticību un prieku. Bet šīs liecības dod cerību arī citiem sākt pamanīt Dieva Klātbūtnes brīnumu savā dzīvē.

Ģimeņu dievkalpojums

Ģimeņu dievkalpojums ir viens no centrālajiem Ziemsvētku laika notikumiem. Bērnu čalas, Ziemsvētku dziesmas, eglīte, ludziņa un dievkalpojuma beigās kopā dziedātā „Klusa nakts” – tas viss pieder pie svētkiem jau daudzus gadus. Šīs tradīcijas un mirklī rada svētku sajūtu, kuras dēļ vēlamies būt savā baznīcā un piedzīvot to atkal no jauna. Man pašam šogad šie svētki bija īpaši jauki tieši tāpēc, ka šajā dievkalpojumā varēju būt kopā ar savu ģimeni, un paldies lvetai par uzticēšanos, ka tiku uzrunāts, lai kalpotu uzvedumā.

Manuprāt, ir tik īpaši atgriezties pie pirmajiem Ziemsvētkiem. No vienas puses, tie ir tik vienkārši – bez greznības, pārpildītiem svētku galdiem, daudzām dāvanām... „Bet tā pavisam vienkārši jau tas nemaz nebija,” – citējot ludziņas tekstu. Tieši pašos pirmajos Ziemsvētkos visa cilvēce saņēma no Dieva vislielāko dāvanu – Jēzu. Un tas izmainīja visu.

Arī ticība ir Dieva dāvana – vērtīgākā un dārgākā no dāvanām. Dažkārt es aizmirstu, cik dārga dāvana ir mana ticība. Man par to būtu jāpateicas Dievam daudz biežāk. Tieši tāpēc, ka esam saņēmuši ticību, mums daudz kas ir saprotams un iespējams. Piemēram, kad kāds brālis dalās ar liecību, nav šaubu vai vēlmes tīcināt pēc citiem pierādījumiem, jo es ticu Dieva darbiem arī citu dzīvē. Bet, ja šīs dāvanas un ticības nav, ir tik neiespējami par to pastāstīt vai pierādīt. Tad vienīgais, kas atliek, ir būt Jēzus lieciniekam savos darbos ikdienā

K. Plostnieces foto

un cerēt, ka vēl kāds atdarīs savas sirds durvis un teiks vissvarīgāko „jā” savā dzīvē – „jā” Dievam.

Pie šīm atziņām bija iespējams nonākt, apmeklējot Ģimeņu dievkalpojumu. Iesaku arī citiem atsaukties kalpošanai, jo kalpojot var piedzīvot ko īpašu – Dievs tevi iededzina kā svētku svecīti, kas izstaro siltumu un dod gaismu!

Kristaps Legzdiņš

Jauniešu ansamblis

Mūsu draudzē ir sākusi darboties jauna muzikālā kalpošana, kas domāta tieši jauniešiem, – jauniešu ansamblis. Ansablī mēs dziedam visdažādāko repertuāru: gospels, svētdienas skolas dziesmas, kā arī skaidras mūsdienu komponistu kompozīcijas. Bet tas nav viss. Mēģinājumos papildus dziedāšanai mēs apgūstam arī citas svarīgas prasmes – ritmizēšanu, nošu pazīšanu, improvizēšanu un daudz balsības veidošanu. Ansambļa mēģinājumi notiek otrdienās plkst. 17.30 jauniešu telpā.

Mēs ļoti gaidām jaunus dziedātgrībētājus, tāpēc, ja tev ir 10–15 gadi un vēlies dziedāt ansablī, droši nāc un mums pievienojies! Ja tev vēl nav 10 gadi, bet vēlies dziedāt, vari pievienoties mūsu draudzes bērnu korītim, savukārt, ja tev ir vairāk par 15 gadiem, esi mīļi acināts uz mūsu draudzes lielo kori.

Uz tikšanos!
Henrijs

Iesvētības 2022. gada 11. decembrī

No kreisās: Kārlis Kalniņš, mācītājs Reinis Bikše, draudzes priekšnieks Daniēls Godiņš, Artūrs Blūms

ATGĀDINĀJUMS!

Ja vēlies piederēt pie draudzes kā aktīvs draudzes loceklis, neaizmirsti veikt gadskārtējo ziedojumu! To var izdarīt, pārskaitot naudu uz draudzes bankas kontu vai samaksājot draudzes kancelejā pie lietvedes.

2022. GADA NOVEMBRA UN DECEMBRA IEŅĒMUMU UN IZDEVUMU PĀRSKATS

Ieņēmumi, EUR:

Mērķziedojumi	
(<i>Diakonija, Svētdienas skolai, remontam u. c.</i>)	14245
Latvijas fizisko personu ziedojumi	6595
Kolektes	4595
Ieņēmumi no zemes nomas	1230
Misijas darbam no bērnu dārzā „Jēriņš”	1125
Latvijas un ārvalstu juridisko personu ziedojumi	1070
Ieņēmumi no grāmatu galda	1050
Kazuālijas	160
KOPĀ	30070

Izdevumi, EUR:

Algas par oktobri un novembri (<i>9 darbinieki</i>)	10255
Nodokļi	5915
Drukas darbi (<i>kalendāri, plakāti</i>)	1525
Citi izdevumi	1060
Apsveikuma kartītes Ziemsvētkos un pasta izdevumi	1010
Maksājums LELB	1000
Biroja, video, audio tehnikas iegāde un apkope	720
Grāmatvedības pakalpojumi (<i>oktobris, novembris</i>)	580
Izdevumi par nozaru darbu (<i>Svētdienas skola, koris, jaunieši</i>)	445
Grāmatu iegāde	295
Izdevuma „Jēzus Draudzes Dzīve” druka	280
Elektrība	250
Saimniecības izdevumi, kancelejas preces	245
Ziedojums fondam „Misija „Dzīvības vērtība””	200
„Rīgas Siltums”	190
Reprezentācijas izdevumi	150
Ziedi altāra un telpu dekorēšanai	140
„Rīgas ūdens”	120
Degviela, transporta izdevumi	100
Atkritumu izvešana	75
Izdevumi par reliģiskajām darbībām	55
Bankas komisijas maksa	45
Sakaru pakalpojumi (<i>telefoni</i>)	20
Apsardzes firmas pakalpojumi	20
„Venden” ūdens	15
KOPĀ	24710

SVEICAM JANVĀRĪ

Vija Landmane
Inga Suharuka
Ludoviks Dombrovskis
Ilga Rūba
Dmitrijs Jefimovs
Kristiāns Štekelis
Ilze Cilinska
Iveta Blūma
Viesturs Krickis
Vineta Zūberga
Aleksandrs Jalaņeckis
Maiga Zariņa
Gunārs Kārlis Severs
Inita Dimante
Georgs Dmitrijevs
Diāna Stūrmāne
Raimonds Dravnieks
Kristīne Kalniņa

SVEICAM FEBRUĀRĪ

Gatis Bikše
Aina Timermane
Lilija Stūre
Valda Ranka
Vija Ausma Kalniņa
Maija Škenderska
Andrejs Krogzems
Pauls Balodis
Ruta Kārklīte
Drosma Ziemele
Inga Apine
Kristīne Plostniece

KRISTĪTI

Deivids Gavars
Emīls Žabaks

IESVĒTĪTI

Artūrs Blūms
Kārlis Kalniņš

DIEVA DĀVANA

Sirsnīgi sveicam Viesturu Bambanu un Urzulu Noru Urbāni ar dēliņa Ķestuta Otomāra Bambana piedzimšanu.

MŪŽĪBĀ

Dzidra Vija Lāce
Zelma Mežvieta

Dievkalpojumi

svētdienās plkst. 10.00
ceturtdienās plkst. 18.00

Mācītāja pieņemšanas laiki

(iepriekš lūgums sazināties ar mācītāju pa telefonu vai rakstiski)

Reinis Bikše

trešdienās no plkst. 10.00 līdz 13.00
tāl. 26899309, e-pasts: bikse.reinis@gmail.com

Mācītāju var satikt arī pirms un pēc dievkalpojumiem.

Draudzes kanceleja atvērta

otrdienās no plkst. 12.00 līdz 18.00
trešdienās no plkst. 9.30 līdz 15.00
ceturtdienās no plkst. 12.00 līdz 18.00
svētdienās – pirms un pēc dievkalpojuma
tāl. 67224123

Svētdienas skola bērniem un nodarbības pieaugušajiem

otrdienās plkst. 18.30
Jauniešu vakari piektdienās plkst. 19.00
Jauniešu aktivitātēm sekojiet līdzi: fb.me/jdj.lv

Jauniešu ansamblis

otrdienās plkst. 17.30
tāl. 22176088 (Henrijs)

Bērnu koris otrdienās plkst. 17.30
tāl. 29877268 (Anda)

Kora mēģinājumi

otrdienās un piektdienās plkst. 19.00
tāl. 22176088 (Henrijs)

Bibliotēka atvērta svētdienās pēc dievkalpojuma. Tāl. 25986384 (Ingūna)

Māmiņu grupas nodarbības

katra mēneša trešajā sestdienā plkst. 15.00
tāl. 29551294 (Edīte)
<http://maminugrupa.wix.com/maminugrupa>

Draudzes namā, Dzirnavu ielā 118

Ārstu konsultācijas

pirmdienās no plkst. 13.00 līdz 16.00
otrdienās no plkst. 10.00 līdz 13.00
ceturtdienās no plkst. 14.00 līdz 17.00
Acu ārsts un gastroenterologs pieņem pēc pieraksta (tāl. 29372676)

Diakonija

Pirmdienās:
sarunu laiks no plkst. 10.00 līdz 13.00
Bībeles stunda no plkst. 14.00 līdz 16.00

Otrdienās:

sarunu laiks no plkst. 10.00 līdz 15.00
Mātes lūgšana no plkst. 16.00 līdz 18.00

Trešdienās: apmeklējumi mājās

Ceturtdienās:

drēbju istaba no plkst. 10.00 līdz 14.00
(iepriekš pieteikties)
lūgšanu brīdis no plkst. 11.00 līdz 12.00

Mēneša pēdējā piektdienā: dievkalpojums

Informācija un pieteikšanās pa tālr. 28377608

Privātā pirmsskolas izglītības iestāde „JĒRIŅŠ”
(tāl. 67222698)

Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas Rīgas Jēzus draudze

Reģ. Nr. 90000084191
Baznīcas adrese: Elījas iela 18, Rīga, LV-1050
Tāl. 67224123, e-pasts: info@jezusdraudze.lv
Konts ziedojumiem: Luminor Bank, RIKOLV2X, LV94RIKO0002013007985